

**Imitator zapravo BORIS KOSMAČ,
rijetka imitatorska pojava, sam svoj majstor, velika pričalica**

Dobar imitator mora vježbati bar dva sata dnevno

Već nekoliko godina živiš ovdje na Kvarneru. Kako se osjećaš u Rijeci?

Boris Kosmač: Stvarno kao kod kuće. Došao sam ovamo, čini mi se 1992 godine na odmor i ostao tu. Kao i svakom kontinentalcu jako mi je lijepo na moru.

Što ti je Rijeka pružila, odnosno od čega si pobjegao iz Karlovca i od čega ćeš eventualno morati pobjeći iz Rijeke?

Boris Kosmač: Možda je odgovor na ovo pitanje najviše vezan uz moj posao. Naime, biti pjevač imitator u Hrvatskoj je prilično avangardno. Rijeka je bila i ostala grad noviteta, primjerice mode i kulture. Kroz Rijeku prolaze svi novi valovi. Možda je baš takva situacija ovdje bila poticajna za mene. S druge strane, Rijeka je velik grad, ali u biti je vrlo mali. Možda zato odem negdje dalje jednog dana.

Kada je nastala ideja o takvom imitatorskom pristupu nastupima? Je li rođena još u Karlovcu ili ti je baš Rijeka dala inspiraciju?

Boris Kosmač: Kad mi se rodila ta prva ideja vjerojatno nisam ni razumio o čemu se radi ni gdje je Rijeka. Bio sam klinac onda. Moja cijela obitelj je muzikalna, a ja sam od malih nogu imitirao tetu Kesoviju i barbu Čolića i zabavljao sebe i ostale. Prvu priliku da me nazovu imitatorom sam imao sa sedam godina, u vrijeme primanja u pionire. Tada sam pred jako puno ljudi, roditelja i djece morao pjevati o plavoj kapi i crvenoj marami. Međutim, uplašio sam se, ostao bez riječi, a kad sam se sabrao zapjevao sam " Prijatelji stari, gdje ste " od Tereze.

Danas je Boris Kosmač već prilično afirmirano ime širom Lijepe naše. Poznato je da si se odmakao od "oneman " nastupa i djeluješ u sklopu " Cosmac show ". Kako je tekao taj razvojni put?

Da, počeo sam kao " Oneman " izvođač, a vremenom kao što i svaki drugi posao dobiva primjese i određene drukčije nijanse, osnovao sam plesnu skupinu " Cosmac show girls ". Radi se o nekoliko djevojaka koje me vjerno

prate na nastupima. Na taj način moj program je postao potpuniji i stiliziraniji.

Kad govoriš stiliziraniji, ne misliš na kostime?

Boris Kosmač: Ne. Ja se kao imitator ne kostimiram jer smatram da kostimiranje vodi k transvestizmu. Svojedobno sam bio pozvan u Latinovu "Latinicu" s temom o transvestizmu što sam nažalost zbog istodobnog nastupa u Švicarskoj morao odbiti. Iskoristit ću ovu priliku i reći da će se svi transvestiti najprije predstaviti javnosti kao imitatori, ali oni niti detaljima na garderobi koju nose, niti pokretima, niti svojim pjevanjem najčešće ne posjećaju na osobu koju imitiraju. Ne smatram takav nastup nekom posebnom vještinom iako priznajem da stati na taj povišeni pod pozornice podrazumijeva određenu dozu hrabrosti, kuraža. Isto tako poštujem sve što se događa na estradnoj sceni, pa i taj svojedobni val transvestizma kojeg zapravo više i nema.

Imaš li ti neku svoju definiciju imitacije?

Boris Kosmač: U rječniku stranih riječi stoji da je imitacija vjerno kopiranje nekog ili nečeg. Isto tako postoji objašnjenje da je plagijator. Ja bih rekao da je imitacija vjerno prikazivanje nekog čovjeka na jedan osebujan način.

Da li očekuješ da se na tvojim nastupima ljudi smiju ili da budu ozbiljni pa ond na kraju pjesme da ti plješću?

Boris Kosmač: U Europi postoji pravilo. Tamo će publika uvijek čekati da se izvede do kraja, a onda slijedi gromki pljesak. Ovdje na našim prostorima ponekad se događa spontani pljesak tijekom izvedbe. Mene kao imitatora to ne može omesti i ne smeta mi.

Koliko ti zapravo imaš talenta, a koliko si naučio vježbanjem?

Boris Kosmač: Pohađao sam glasovne vježbe u Zagrebu i Zurichu. Zapravo, kod svakog je to individualno. Mislim da se u mom slučaju talent i vježba nalaze u omjeru 50:50, a isto tako mi pomaže to što imitiram samo pjevače i pjevačice koje prvenstveno mene fasciniraju.

Pretpostavljam da i danas još uvijek vježbaš i učiš?

Boris Kosmač: Naravno. Da bi imitator bio dobar imitator, on mora barem vježbati dva sata dnevno. Najprije se mora dobro upjevati, zatim ponoviti cijeli repertoar nekoliko puta.

Ako se u budućnosti javi zasićenje publike prema izvođačima imitatorima, možemo li očekivati tvoje autorske projekte i skladbe?

Boris Kosmač: Istog dana kada se krenulo k realizaciji ovog imitatorskog programa, javila se ideja o autorskom projektu. Ako ozbiljnije razmislim o tome, možda su me ponukali ljudi koji su govorili – zašto imitiraš kad bolje pjevaš od njih. Josipa je znala reći na koncertima na kojima smo nastupali zajedno da pjevam bolje od pola hrvatske estrade.